

Búcsúzunk

Búcsúzunk, búcsúzunk egyre,
napról órára, percre,
és mindenre azt mondjuk volt,
s nem szól már az, ami szólt.

Egykori ifjú percek
lassan hamuvá lesznek.

Tétován szöszmötöl kezünk,
voltunk, de soha nem leszünk.

Ám éjjelre nappal, ha jön,
s a reggel vígan köszön -

Egy nap, egy hó, egy év,
talán még minden tiéd!